

Odvjetnik
Mario Skejić
Split, Tolstojeva 37/II, mob:098/667-892
e-mail: odvjetnik.mario.skejic@gmail.com

Split, 26.08.2021.g.
Broj spisa: 423-5
P-332/2021

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

Sukošanska 6
21 000 Split

Tužitelj: JADRAN LAGUNA d.o.o., OIB: 56976586879, Gradac, Jadranska 16, čiji je zakonski zastupnik direktor Károly Vajda, OIB: 37091243288 iz Mađarske, Budimpešta 03, Nánasi Út 5, E Ép. Fsz. 604A, zastupan po punomoćniku Pavo Novokmet, odvjetniku u odvjetničkom društvu Lovrić Novokmet Smrček d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Heinzelova 33A

Tuženici: 1. Vlado Pejković, OIB:14363790716, Svetog Spasa 5a.

2. László Attila Kerekes, OIB:62718516583, s prebivalištem u Mađarskoj, Uromi ut. 50, 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, te stalnim boravištem u Tribunju, Jurjevgradska 22, zastupan po punomoćniku Mariju Skejiću odvjetniku sa sjedištem u Splitu, Tolstojeva 37/II.

PRIJEDLOG ZA POVRAT U PRIJAŠNJE STANJE/ ODGOVOR NA TUŽBU

- e-komunikacijom

1/ Dana 23. srpnja 2021. godine na adresi prebivališta tuženika pod 2 je zaprimljena tužba s pozivom za davanje odgovora na tužbu na hrvatskom jeziku, **bez prijevoda na mađarski jezik.**

Obzirom tuženik pod 2 ne razumije hrvatski jezik, nije imao saznanja o kakvoj se vrsti dokumenta uopće radi, a posebno ne o obvezi da poduzima radnje u određenim mu rokovima. Tuženik pod 2 napominje da je tužitelj upoznat s činjenicom da tuženik pod 2 ne razumije odnosno ne služi se hrvatskim jezikom. Tuženik pod 2 je mađarski državljanin što dokazuje osobnom iskaznicom u prilogu.

Tuženik pod 2 je tužbu s priložima i pozivom za davanje odgovora poslao punomoćniku da mu

prevede i obavijesti ga o čemu se u dokumentima radi, a punomoćnik je isto zaprimio 26. kolovoza 2021. godine, te bez odgađanja obavijestio tuženika pod 2, slijedom čega se od tog dana se smatra da je tuženik pod 2 saznao za propuštanje i radnju koju je trebalo poduzeti. Tuženik pod 2 u prilogu dostavlja ispis praćenja pošiljke u kojoj su se nalazili dokumenti iz koje se vidi datum uručenja.

Također, tuženik pod 2 izražava sumnju da je uopće osobno preuzeo pošiljku s tužbom i pozivom, već ju je najvjerojatnije preuzeo netko drugi, možda zaposlenik jednog od društava koje je prijavljeno na istoj adresi. Naime, tuženik pod 2 ima odobren stalni boravak u Republici Hrvatskoj i to u Tribunju gdje zbilja i boravi sa svojom izvanbračnom suprugom i djecom. Slijedom navedenog, tuženik pod 2 najvjerojatnije uopće nije osobno zaprimio tužbu s pozivom, a sukladno članku 142. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91 do 70/19; dalje: **ZPP**), tužba se dostavlja osobnom dostavom. Tuženik pod 2 je u kolovozu kad je otputovao u Budimpeštu preuzeo veći broj pošiljki na adresi prebivališta, a među kojima se nalazila i predmetna pošiljka s tužbom i pozivom.

Dokaz: - uvid u spis

- preslika osobne iskaznice tuženika pod 2
- ispis praćenja pošiljke
- boravišna iskaznica za tuženika pod 2, preslika

II Slijedom navedenog, a **obzirom je tuženiku pod 2 onemogućeno da se u postupku služi svojim jezikom, odnosno nisu mu dostavljeni dokumenti na njegovom jeziku, uslijed čega je propustio rok za podnošenje odgovora na tužbu, te da je sporno je li tuženiku pod 2 izvršena osobna dostava sukladno odredbama ZPP-a, tuženik pod 2 ovim putem poziva naslovni Sud da mu dopusti povrat u prijašnje stanje odnosno naknadno obavljanje propuštene radnje.** Tuženik pod 2 zastupan po svom punomoćniku u nastavku poduzima radnju i daje odgovor na tužbu:

ODGOVOR NA TUŽBU TUŽENIKA POD 2

1/ Tuženik pod 2 prvenstveno prigovara nadležnosti Trgovačkog suda u Splitu, i to i stvarnoj i mjesnoj nadležnosti naslovnog Suda s obzirom da je tuženik pod 2 fizička osoba koja nije ni sadašnji ni bivši član tužitelja, a u spornom periodu ni član uprave tužitelja. Naime, tuženik pod 2 je bio član uprave tužitelja u 2008. i 2009. godini, a što je davno prije sklapanja navodno štetnih ugovora između tužitelja i povezanih osoba, kao i izvršenih bilo kakvih plaćanja temeljem tog navodno štetnih ugovora. Sve navedeno jasno je vidljivo iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja, a koji je već dostavljen u spis kao prilog tužbi tužitelja. Slijedom navedenog, **ako postoji nadležnost nekog suda u Republici Hrvatskoj za tuženika pod 2, to svakako nije naslovni sud. Za spor između tužitelja i tuženika pod 2 u Republici Hrvatskoj stvarno nadležan može biti samo općinski sud, sukladno članku 34. stavka 2. ZPP-a koji određuje da „Općinski sudovi sude u prvom stupnju i u svim drugim sporovima iz članka 1. ovoga Zakona koji nisu u prvostupanjskoj nadležnosti trgovačkih ili kojih drugih sudova.“** Na primjenu navedene odredbe ZPP-a ukazuju i pravila iz Zakona o međunarodnom privatnom pravu (NN 101/2017; dalje: **ZMPP**), kao i Uredbi (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351,

20.12.2021.; dalje: **Uredba**) na koje se poziva tužitelj. Naime, ZMPP upućuje na posebne zakone što se tiče mjesne i stvarne nadležnosti (članak 59. ZMPP-a), što uključuje i Uredbu, no kako Uredba ne sadrži pravila o stvarnoj nadležnosti, to je očito da je ZPP jedini mjerodavni propis za određivanje stvarne nadležnosti suda u RH.

Kako sukladno citiranim pravilima ZPP-a za tuženika pod 2 nema stvarne nadležnosti naslovnog suda, to u odnosu na istog nema ni mjesne nadležnosti suda u Splitu. Opće mjesno nadležan za tuženika pod 2 u Republici Hrvatskoj može biti, s obzirom na predmet ovog spora, sud boravišta tuženika pod 2 (članak 47. stavak. 2. ZPP-a i članak 62. stavak 1. Uredbe), a što je Općinski sud u Šibeniku ili eventualno, uz sud boravišta tuženika pod 2, i sud sjedišta tužitelja (članak 52. stavak 1. ZPP-a i članak 7. točka 2. Uredbe), a što je Općinski sud u Makarskoj.

Slijedom svega navedenog te kako naslovni Sud evidentno nije stvarno, pa ni mjesno nadležan za donošenje odluke u ovom sporu u odnosu na tuženika pod 2, to tuženik pod 2 na osnovi članka 17., 20. i 21. ZPP-a naslovnom Sudu

p r e d l a ž e

- **donijeti rješenje o stvarnoj i mjesnoj nenadležnosti uz odluku da se po pravomoćnosti rješenja o stvarnoj i mjesnoj nenadležnosti predmetni spis uputi Općinskom sudu u Šibeniku kao stvarno i mjesno nadležnom za rješavanje predmetne pravne stvari u odnosu na tuženika pod 2**

DOKAZ: - povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja, dostavljen uz tužbu tužitelja
- uvid u spis

2/ Nastavno na sve izneseno pod točkom 1/ ovog odgovora na tužbu, a imajući u vidu da tužitelj nadležnost naslovnog Suda za tuženika pod 2 nastoji opravdati pozivom na članak 196. stavak 1. točku 1. ZPP-a odnosno iz tog pravila neosnovano izvedenog zaključka o potpunoj atrakciji nadležnosti naslovnog suda za sve tuženike u ovom sporu, tuženik pod 2 ističe da su opisani navodi tužitelja neosnovani u cijelosti. Da se radi o neosnovanom pozivanju na navedene pravne institute odnosno propise jasno proizlazi iz članka 50. ZPP-a koji glasi: „*Ako je jednom tužbom tuženo više osoba (članak 196. stavak 1. točka 1), a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženika; a ako među njima ima glavnih i sporednih obveznika, sud koji je mjesno nadležan za koga od glavnih obveznika.*“ Prema tome, pravila iz članka 196. stavka 1. točke 1. ZPP-a dopuštaju tužitelju da u određenim slučajevima tuži više osoba pred istim stvarno nadležnim sudom, što znači da propisuju iznimku od pravila o mjesnoj nadležnosti. Za iznimku od stvarne nadležnosti nema odgovarajuće podloge u predmetnoj odredbi, baš kao u niti jednoj drugoj odredbi ZPP-a koja bi bila primjenjiva na konkretni slučaj.

DOKAZ: - uvid u spis

3/ **Nastavno na sve navedeno, tuženik pod 2 se u nastavku očituje na navode iz tužbe, osporavajući tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kako u osnovi, tako i u visini.** Izričito se

osporava i da je ispunjena bilo koja pretpostavka za odgovornost tuženika pod 2 za štetu tužitelju. Točno je da je tuženik pod 2 bio predsjednik uprave trgovačkog društva Hoteli Jadran d.d. u periodu od sredine 2005. godine do 18. rujna 2020. godine te da je društvo Hoteli Jadran d.d. za cijelo to razdoblje bilo jedinim članom tužitelja, međutim, apsolutno je netočno da je zbog toga ili bilo kojih drugih okolnosti, tuženik pod 2 mogao davati obvezne upute tuženiku pod 1. (direktoru tužitelja) ili da je na bilo koji način utjecao na tuženika pod 1. tako da isti čini štetu tužitelju. Obvezne upute upravi društva s ograničenom odgovornošću može davati, sukladno članku 422. stavku 2. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93 do 40/19; dalje: **ZTD**) isključivo skupština društva i nadzorni odbor društva, ako ga društvo ima. Tuženik pod 2 ni u kom trenutku nije bio član tužitelja niti član nadzornog odbora tužitelja. Isto tako, tuženik pod 2 nikada nije bio ni konačni stvarni vlasnik tužitelja, niti njegova osnivača, pa niti društva Adriatic Islands Group d.d., koje, također suprotno navodima tužitelja, nije bilo niti „holding društvo“ niti „vlasnik“ tužitelja. Potonje je vidljivo iz povijesnih izvadaka iz sudskog registra za tužitelja i društvo Hoteli Jadran d.d. dostavljenih uz tužbu, te dodatno izvataka iz sudskog registra za većinskog člana osnivača tužitelja – društvo Topaz d.o.o. Prema tome, ne samo da tužitelj iznosi paušalne i krajnje tendenciozne tvrdnje o tobožnjem utjecaju tuženika pod 2 na tuženika pod 1., već tužitelj iste te tvrdnje temelji na očito neistinitim/netočnim podacima, koji su osporeni kako tvrdnjama tuženika pod 1., tako i podacima iz odgovarajućih službenih registara.

U odnosu na tobožnju štetu i štetnu radnju, odnosno sklapanje štetnih ugovora, tuženik pod 2 navodi da su zajmovi među povezanim društvima uobičajeni u poslovanju kao i reprogrami istih, da su ugovarani poštujući hrvatske pozitivne propise te da su ugovarani u vrijeme dok su sva povezana društva zajmoprincipi bili aktivni, odnosno nisu bili u stečaju ili likvidaciji. Kao što je vidljivo iz dostavljenih ugovora o reprogramu, isti su sklapani u siječnju 2020. godine kada nitko nije mogao znati niti predvidjeti da će doći do pandemije virusa COVID-19, a koja će pandemija bitno utjecati na gospodarstvo na svjetskoj razini, a potom i na turističku sezonu 2020. godine u Hrvatskoj zbog koje su mnogi hotelijeri i ugostitelji te s njima povezane osobe završili u gubitcima, a neki nažalost i u stečaju. **Slijedom navedenog, tuženik pod 2 kategorički osporava da je na strani tuženika pod 2 počinjena štetna radnja.**

DOKAZ: - povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja, dostavljen uz tužbu
- povijesni izvadak iz sudskog registra za Hoteli Jadran d.d., dostavljen uz tužbu
- povijesni izvadak iz sudskog registra za Topaz d.o.o.
- po potrebi dodatni dokazi

4/ Slijedom svega navedenog, a obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja evidentno neosnovan, to tuženik pod 2, za slučaj da se Sud ne oglasi nenadležnim za ovaj spor sukladno prijedlogu istaknutom ad 1./ ovog odgovora, naslovnom Sudu

p r e d l a ž e

da u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, te naloži tužitelju da tuženiku pod 2 naknadi prouzročeni parnični trošak ovog postupka.

Tuženik pod 2 traži naknadu sljedećih troškova:

1Sastav odgovora na tužbu po Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u iznosu od.....	63.360,00 kn
2. PDV 25%.....	15.840,00 kn
UKUPNO:	79.200,00 kn

